

Fővárosi Ítéltábla
2.Kf.27.270/2012/7.

Fővárosi Ítéltábla a dr. Balsai Szabolcs ügyvéd által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsa [1088 Budapest, Reviczky u. 5., Hiv. sz.: ...] alperes ellen műsorszolgáltatási ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2012. évi március hó 20. napján kelt 23.K.32.066/2010/13. számú ítélete ellen az alperes által 14. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán az alulírott helyen 2012. évi november hó 7. napján megtartott nyilvános tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel nem támadott rendelkezéseit nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatja és az alperes ... számú határozatának a műsorszolgáltatási jogosultság gyakorlásának felfüggesztésére vonatkozó rendelkezései tekintetében a felperes keresetét elutasítja, míg egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi a felperest arra, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 20.000 (azaz húszezer) forint együttes első- és másodfokú perköltséget, valamint az államnak - az illetékekben eljáró hatóság külön felhívására - további 2.500 (azaz kétezer-ötszáz) forint kereseti és 48.000 (azaz negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az alperesi jogelőd (a továbbiakban: alperes) a rádiózásról és televíziózásról szóló 1996. évi I. törvényben (a továbbiakban: Rttv.) foglaltak megtartását ellenőrizte a felperesi műsorszolgáltatásban. A vizsgálat eredményeként a 2010. április 14. napján kelt ... számú határozatában megállapította, hogy a felperes 2009.

szeptember 11. napján sugárzott „...” című műsorszámában burkolt reklámozást követett el, amikor a műsorvezető egy másnap megjelenő napilap egyik cikkére hívta fel a figyelmet, mivel ezzel annak megvásárlásra ösztönözhetette a nézőket, megsértve az Rttv. 10.§-ának (5) bekezdésében írtakat. Ezért a felperest felhívta a sérelmezett magatartás megszüntetésére. Megállapította továbbá, hogy a felperes ugyanezen műsorszám sugárzásával megsértette az Rttv. 3.§-ának (2) és (3) bekezdését, mert a beszélgetés során elhangzottak alkalmasak voltak a szlovák nemzet, valamint a magyarországi szlovák kisebbség megsértésére, illetve a zsidóság és a magyarországi cigány kisebbség elleni gyűlöletkeltésre. E jogsértés miatt az Rttv. 112.§-ának (1) bekezdés c) pontja alapján a felperesi műsorszolgáltatási jogosultság gyakorlását 120 perc időtartamra felfüggesztette és a határozatban megjelölt tartalmú közlemény közzétételére kötelezte a műsorszolgáltatót azzal, hogy tájékoztatásában meg kell jelölnie, hogy a műsorszolgáltatás nem műszaki hiba miatt szünetel. A szankcionálás körében rögzítette, hogy a 2009. évben három határozatával szankcionálta a műsorszolgáltatót az Rttv. 3.§-ának (2) bekezdése megsértése miatt, és mindegyik esetben az Rttv. 112.§-ának (1) bekezdés c) pontja alapján a műsorszolgáltatási jogosultság gyakorlását felfüggesztette. Ezt figyelembe véve a perbeli esetben is ugyanezen szankció kiszabása mellett döntött, a felfüggesztés időtartamának 120 percre növelésével, a visszatérően elkövetett normaszegésre tekintettel. Hangsúlyozta, hogy a jogkövető magatartás érdekében szükséges ugyanazon jogkövetkezmény kiszabása tartamának növelésével, figyelemmel a fokozatosságra.

A felperes keresetében elsődlegesen jogsértés hiányában a vele szemben alkalmazott szankció mellőzésével az alperesi határozat megváltoztatását, másodlagosan a határozat hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra történő kötelezését kérte. Állította, hogy önmagában egy másnapi sajtóorgánium cikkéről való pozitív vélemény burkolt reklámként nem értékelhető, míg a perbeli műsorszámában meghívott szereplők kijelentései olyan vélemény-nyilvánításnak tekinthetők, amelyek a jogszerűség korlátait nem lépik túl. A szankcionálás körében sérelmezte a műsorszolgáltatási jogosultság gyakorlásának eltúlzott mértékű - 120 percnyi - felfüggesztését. Hangsúlyozta, hogy az Rttv. nem teszi lehetővé a hatóság számára, hogy önkényesen meghatározott közlemény közzétételére kötelezze. E körben bírósági eseti döntésekre hivatkozott, valamint a Kúria Kfv.... számú ítéletére.

Az alperes a határozatában foglaltak fenntartása mellett a felperesi kereset elutasítását kérte. Hangsúlyozta, hogy az Rttv. kötelező sortartást a kiszabható szankciók között nem ír elő, és az Rttv. 112.§-ának (1) bekezdés c) pontja a végrehajtás pontos körülményeiről nem tartalmaz iránymutatást. Kiemelte azonban, hogy ez a szankció akkor éri el hatását, amennyiben a nézők tudomást szereznek arról, hogy a műsorszolgáltató megsértette a törvényi rendelkezést és ennek következményeként került marasztalásra. A felfüggesztés idejére közzétett felirat szövegét korábban minden esetben a hatóság határozta meg azért, hogy a

tényszerű tájékoztatás megvalósuljon. Ezzel tájékoztatta a nézőket, hogy nem műszaki okok miatt szünetel a műsorszolgáltatás.

Az elsőfokú bíróság ítéletével az alperes határozatát a szankció és a közlemény közzétételére vonatkozó részében hatályon kívül helyezte, ekörben az alperest új eljárás lefolytatására kötelezte, ezt meghaladóan a felperes terhére rótt jogsértések tekintetében a keresetet elutasította. Indokolása szerint a felperes által megjelölt bírósági döntésekre figyelemmel többlet joghátrányt eredményez a kötelező közlemény közzététele a műsorszünet alatt, mert az Rttv. 112.§-ának (1) bekezdés c) pontja alapján a műsorszolgáltatási jogosultság gyakorlásának felfüggesztésén túl egyéb felhatalmazása nincs a hatóságnak, így nincs a közlemény közzétételének előírására sem. Az alperes nem szabhatja meg, hogy milyen módon és milyen tartalommal tájékoztassa a műsorszolgáltató a nézőket a felfüggesztés okáról. Megállapítható, hogy a hatóság a szankció meghatározásakor figyelembe vette az alperesi döntés 10. oldalán megjelölt határozatokat, illetve a fokozatosság elvére hivatkozással szabta ki a 120 perces felfüggesztési időtartamot azzal, hogy a felperes a terhére rótt törvénysértést (Rttv. 3.§-ának (2) és (3) bek.) visszatérően követi el. Mivel a felperes hivatkozott arra, miszerint az alperesi döntésben megjelölt két határozatot (helyesen, ..) a bíróság hatályon kívül helyezte, ezért ezek az alkalmazandó joghátrány mértékének körében nem értékelhetők. Rögzítette, hogy a jelen ügyben felülvizsgált hatósági döntés indokolásából nem derül ki, hogy az alperesi határozat meghozatalakor fennálltak-e a korábbi jogsértések. Előírta, hogy a megismételt eljárásában a szankció kiválasztása és mértékének megállapítása során a hatóságnak a fokozatosság és a visszatérő elkövetés alátámasztására vizsgálnia kell a felsorolt határozatok jogszerűségének kérdését, és e körülmény figyelembevételével kell döntenie az alkalmazandó szankcióról és annak mértékéről.

Az alperes az elsőfokú ítélet megváltoztatására irányuló fellebbezésében hangsúlyozta, hogy a felperes terhére rótt jogsértések tényét az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, ezért a Kúria Kfv.... számú ítéletére is figyelemmel kizárólag a műsorszolgáltatási jogosultság felfüggesztésének végrehajtása idejére előírt felirat közzétételét elrendelő részében kellett volna a határozatot hatályon kívül helyezni, ezt meghaladóan a szankció kiszabása és mértéke vonatkozásában elutasítani a felperes keresetét. Utalt arra, hogy amennyiben a bíróság a kiszabott szankció mértékét eltúlzottnak találta, úgy módjában lett volna annak csökkentése is. Kiemelte, hogy a jelen per tárgyát érintő jogsértést megelőzően a hatóság 2009. évben már három esetben szankcionálta a műsorszolgáltatót az Rttv. 3.§-ának (2) bekezdése megsértése miatt. Jelezte, hogy a Fővárosi Törvényszék ... számú ítéletével - a jogsértés tényét megállapítva - az ... számú határozatot kizárólag a szankció vonatkozásában helyezte hatályon kívül, míg a ... számú határozatnál a jogsértés megállapításra került, és az alkalmazott szankció illetve annak mértéke hatályában fennmaradt, mert a hivatkozott felsőbb bírósági ítélet kizárólag a döntésének a műsorszolgáltatás felfüggesztésének idejére felirat közzétételét elrendelő részét helyezte hatályon kívül. Álláspontja szerint a jogsértések miatt alkalmazott szankció és annak mértéke is megfelelő. Ezért fellebbezésében a

felfüggesztés és annak tartamának meghatározása tekintetében is a kereset elutasítását kérte, míg a közlemény tekintetében az elsőfokú döntést tudomásul vette.

A felperes az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérte. A keresetének részbeni elutasítását tudomásul vette. Fellebbezési ellenkérelméhez mellékelte a Kúria Közigazgatási és Munkaügyi Kollégiumának Kfv.... számú elvi határozatáról szóló hivatalos közleményt. Kiemelte az elvi határozat azon megállapítását, hogy amennyiben a korábbi jogsértést megállapító határozatokat a bíróság a per folyamán helyezi hatályon kívül, akkor ezt a bíróság döntésekor köteles figyelembe venni. Hivatkozott arra, hogy a jelen per tárgyát képező határozat meghozatalakor a hatóság a műsorszolgáltatási jogosultság felfüggesztéséről való döntésekor a fokozatosság körében terhére értékelte a ..., ..., ... számú marasztaló határozatokat, azonban az ... számú határozat jogerős hatályon kívül helyezése folytán a hatóság által meghozott újabb ... számú határozatban már jogsértést nem állapítottak meg és így nem is szankcionálták. Jelezte, hogy az ... számú határozat tárgyában született ítélőtáblai döntéssel szemben felülvizsgálati kérelemmel fog élni, míg a ... számú határozat bírósági felülvizsgálata eredményeként meghozott ítéletet érintően perújítási eljárást kezdeményezett. Álláspontja szerint mindezek figyelembevételével és az elvi határozatban írtak alapulvételével indokoltan kötelezte az elsőfokú bíróság ítéletével a hatóságot, hogy az alkalmazandó szankcióról és annak mértékéről ismételten döntsön.

Az alperes fellebbezése az alábbiak szerint alapos.

A másodfokú bíróság a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 253.§-ának (3) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét csak a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között vizsgálhatja, változtathatja meg. Figyelemmel arra, hogy az alperes kizárólag a szankcionálás körében vitatta az elsőfokú ítéletet, és a felperes fellebbezést és csatlakozó fellebbezést sem terjesztett elő, a másodfokú bíróság nem érintette a jogsértések elkövetésével kapcsolatos ítéleti megállapításokat.

A Fővárosi Ítélőtábla a fellebbezésben foglaltakra utalással a következőket emeli ki. A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló peradatokból téves következtetésre jutott a tekintetben, hogy az alperesi határozatnak az Rttv. 3.§-a (2) bekezdésének megsértése miatt alkalmazott szankció kiválasztására vonatkozó indokolása nem felel meg az irányadó jogszabályoknak, ezért szükséges az alperes új eljárásra való kötelezése.

Az alperes a szankció kiválasztása és mértékének megállapítása során mérlegelési jogkörében eljárva volt jogosult döntést hozni. A bíróságnak Pp. 339/B. §-a alapján kellett vizsgálnia a mérlegelési jogkörben hozott határozatrész jogszerűségét, így azt, hogy a közigazgatási szerv a tényállást kellő mértékben feltárta-e, az eljárási szabályokat betartotta-e, a mérlegelés szempontjai megállapíthatóak-e, és a

határozat indokolásából a bizonyítékok ekkénti mérlegelésének okszerűsége kitűnik-e.

Alapvető követelmény, hogy az alperes megfelelő terjedelemben és valamennyi, a mérlegelésnél figyelembe vett feltárt tényt és körülményt értékelve indokolja döntését (mind a szankció kiválasztása, mind pedig mértéke vonatkozásában).

Az Rttv. 112.§-ának (1) bekezdése alapján, ha a műsorszolgáltató az e törvényben előírt feltételeket és előírásokat nem teljesíti, vagy megsérti, a hatóság a műsorszolgáltatót - az eset körülményeit figyelembe véve, megítélése szerint - az a)-f) pontban foglaltaknak megfelelően szankcionálhatja. Mivel az alkalmazandó jogszabályi előírás a mérlegelési jogkörben hozott e döntés kapcsán nem határozza meg a mérlegelés szempontjait, a törvény célját, az elkövetett jogsértő magatartás súlyát, és a további jogsértéstől való visszatartás lehetőségét kell a hatóságnak mérlegelnie. Az alperes tehát a perbeli döntésének meghozatalakor jogszerűen volt figyelemmel ezekre a körülményekre.

A hatóság az elérni kívánt törvényi cél szem előtt tartása mellett az alkalmazni kívánt szankciót szabadon választhatta ki, e körben nem vitatottan nem terhelte semmiféle - az Rttv. 112.§-ának (1) bekezdése szerinti jogkövetkezmények közötti - sorrendtartási kötelezettség. Ahogy arra az elsőfokú bíróság is helyesen utalt ítéletében, az Rttv. lehetőséget ad arra, hogy (Rttv. 112.§ (1) és (2) bek.), a jogsértést akár első alkalommal megvalósító műsorszolgáltatóval szemben az alperes egyszerre több jogkövetkezményt, illetve akár a legsúlyosabb joghátrányt alkalmazza.

Az alperes döntésének 10. oldalán rögzítette, hogy a szankció kiszabásánál milyen körülményeket vett számba és értékelt. Az alperes kétségtelenül figyelemmel lehet az azonos tárgyban korábban meghozott határozataira, ezekre döntése indokolásában - mint a szankció kiválasztásakor és mértékének megállapításakor mérlegelési körébe vont körülményekre - hivatkozhat. Ezért az alperesnek lehetősége volt arra, hogy az Rttv. 3.§-ának (2) bekezdése megsértése okán a felperest marasztaló korábbi határozatai számának pontos megjelölésével hivatkozzon arra, hogy e jogsértő magatartás ismétlődő előfordulása miatt a felperest korábban már több alkalommal elmarasztalta (az Rttv. 112.§-ának (1) bekezdés c) pontja szerinti alacsonyabb időintervallumban meghatározott 60 és 90 perc felfüggesztést alkalmazva).

Az alperes fellebbezésében és a felperes fellebbezési ellenkérelmében is hivatkoztak arra a szankcionálás körében, hogy a jelen ügyben felülvizsgált határozatban felsorolt korábbi marasztaló döntéseket elbíráló ítéletek születtek.

Tényként rögzíthető, hogy a Fővárosi Bíróság a 20.K.32.196/2009/24. számú ítéletével az alperes ... számú határozatát hatályon kívül helyezte és a hatóságot új eljárás lefolytatására kötelezte. Ezt a döntést a Fővárosi Ítéltábla a 4.Kf.27.405/2011/3. számú ítéletével helybenhagyta. Az alperes a megismételt

eljárásban meghozott ... számú határozatában az Rttv. 3.§-ának (2) bekezdése megsértését már nem állapította meg és erre figyelemmel a felperesi szankcionálására sem került sor.

Az alperes ... számú határozatát a Fővárosi Ítéltábla 2.Kf.27.302/2012/5. számú döntésével a műsorszolgáltatási jogosultság felfüggesztésének idejére rendelt közlemény tekintetében helyezte hatályon kívül, ugyanis felperesi fellebbezés hiányában a jogsértést tényként kezelte és csak a szankcionálás körében vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének a megalapozottságát az alperesi fellebbezés szerint.

Ezt meghaladóan a Kúria a Kfv.... számú ítéletével (amely elvi határozatként került közzétételre) az alperesi ... számú határozatnak a műsorszolgáltatás felfüggesztésének idejére felirat közzétételét elrendelő részét helyezte hatályon kívül, ezt meghaladóan az elsőfokú ítéletet, amely a felperes terhére rótt jogsértés tekintetében megalapozottnak ítélte az alperes döntését, helybenhagyta. A Kúria álláspontja szerint nem jog, hanem ténykérdésnek kellett tekinteni, hogy van-e jelen határozat meghozatalakor olyan jogerős döntés, amely alapján joghatályosan jogsértést állapítottak meg, és ez a felfüggesztés időtartamát meghatározó tényezők között figyelembe vehető volt. A közigazgatási határozat szempontjából ezért a bírósági felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslatnak tekintendő. Ez azonban nem előkérdés, mert mindaddig, amíg a bíróság hatályon kívül nem helyezi az adott döntést, addig tényszerű és jogszerű azon alperesi megállapítás (a Pp. 339/A.§-ára figyelemmel), hogy a határozat meghozatalakor megállapíthatóan már korábban is követett el a felperes jogerősen megállapítottan jogsértést.

Mindezen tények ismeretében egyértelműen az a következtetés vonható le, hogy annak ellenére, hogy a hatóság által felsorolt három határozat közül egy esetben a jogsértést a felperes terhére utóbb nem állapították meg, azonban a másik két hivatkozott határozatot - az Rttv. 3.§-ának (2) bekezdése megsértése és az Rttv. 112.§-ának (1) bekezdés c) pontja szerinti szankció alkalmazása és annak mértéke tekintetében - a bíróság jogerős döntéseivel jogszerűnek találta. Az alperes az ... számú döntésnél 60 percre, míg a ... számú határozatnál 90 percre függesztette fel a műsorszolgáltatási jogosultság gyakorlását. Ezért nem téves az a határozati megállapítás, hogy a felperes visszatérően követte el a jogsértést és ezért a jogkövetkezmény tartamának növelése, a jelen ügyben meghatározott 120 perces időtartamú felfüggesztés a jogszabály szerint megengedett legmagasabb időtartamhoz képest nem tekinthető eltúlzottnak.

Az ítéltábla szerint az alperesi marasztalás jogszerűségét a mérlegelésnél értékelt releváns tényezők (jogsértés súlya, ismétlődő jellege) kellően alátámasztják, és a fokozatosság elvét sem sérti az, hogy a korábban alkalmazott jogkövetkezménynek a felperesi műsorszolgáltatásra gyakorolt hatástalanságára tekintettel került meghatározásra annak mértéke. A szankció az Rttv. által megvalósítandó speciál- és generál preventív célokkal arányban áll, mert ezt a jogkövetkezményt a hatóság 2009. évben a jelen döntést megelőzően is alkalmazta, így az időtartam növelésével

a további jogsértéstől való visszatartás eléréséhez elegendő és szükséges, arra reményt nyújt.

Mindezek miatt a felperes által előadottakat - az elvi határozatban írtak mellett - sem tartotta a másodfokú bíróság alkalmasnak arra, hogy kétséget támasszanak az alperes által a határozatában hivatkozott ... és ... számú döntések - mérlegelés során történő - figyelembevételének jogszerűségével kapcsolatban. Ezért az ítélőtábla azt állapította meg, hogy az alperes a szankció meghatározása és annak mértéke körében döntését megfelelően indokolta.

Mindezek folytán a másodfokú bíróság a Pp. 253.§-ának (3) bekezdésére is figyelemmel a Pp. 253.§-ának (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel nem támadott rendelkezéseit nem érintve fellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatva - a szankció és mértéke tekintetében - a keresetet elutasította, míg a felfüggesztés tartama alatti közlemény tekintetében az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

Az alperes fellebbezése sikerre vezetett és nagyobb részt pernyertes lett, ezért a Fővárosi Ítélőtábla a Pp. 78.§-ának (1) bekezdése alapján kötelezte a felperest az alperes első- és másodfokú együttes perköltségének a megfizetésére, továbbá az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) alkalmazandó 39.§-ának (3) bekezdés b) és c) pontjai, 42.§-ának (1) bekezdése és 46.§-ának (1) bekezdése szerinti mértékű további kereseti és fellebbezési illeték viselésére a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§-ának (2) bekezdése.

Budapest, 2012. évi november hó 7. napján

Borsainé dr. Tóth Erzsébet sk. a tanács elnöke, dr. Bacsa Andrea sk. előadó bíró,
dr. Vítál-Eigner Beáta sk. bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő